

ע"פ 8729/20 - יוסף כהן נגד מדינת ישראל, שמעון מיכלי, אוהד מיכלי, עודד מיכלי, מיכל מיכלי

בבית המשפט העליון

ע"פ 8729/20 - א'

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

יוסף כהן

המערער:

נגד

- המשיבים:
1. מדינת ישראל
 2. שמעון מיכלי
 3. אוהד מיכלי
 4. עודד מיכלי
 5. מיכל מיכלי

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי
מרכז-lod מיום 9.11.2020 בת"פ 26271-07-16
שנית על ידי כבוד השופט מ' ברנט

עו"ד תהילה BINN; עו"ד אופיר סטרשנוב
עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המערער:
בשם המשיבים:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-lod בת"פ 26271-07-16 מיום 9.11.2020, שנית על ידי כבוד השופט מיכל ברנט.

1. המבוקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעビירות של הפקה אחורי פגיעה לפי סעיף 64א(ג) לפקודת

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); והשמדת ראייה לפי סעיף 242 לחוק. המבוקש נסע בכיביש 6 ופגע בעוצמה בהילה מיכלי נחמן ז"ל (להלן: המנוחה), אשר ניסתה לסייע לאימה לצאת מרכבה שעמד בשולי הכביש, באופן שהעיף אותה על הכביש אף שנרגנה במקום. המבוקש עצר במקום והמתין להגעת כוחות ההצלה והמשטרה, אולם עזב כאשר המשטרה החלה בגביית עדויות. המבוקש ניקה את רכביו מממצאים הדם ונסע לתחנת המשטרה, שם דיווח כי נפגע בתאונת על ידי הרכב אחר והגיע לשירות המARIOע כדי לדוח על כך.

2. ביום 20.11.2020, גזר בית המשפט המחוזי על המבוקש עונש של 15 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין עינוי מייצרו; מאסר מוותנה; תשלום פיצויים למשפחה המנוחה בסך 30,000 ש"ח לבעלתנו ו-25,000 ש"ח לכל אחד מילדייה; ופסילת רישיון נהיגה למשך 7 שנים. נקבע כי על המבוקש להתייצב לריצוי מאסרו ביום 24.12.2020, וכי עד ליום זה עליו לשלם את הפיצויים במלואם; וכי פסילת הרישיון תכנס לתוקפה ביום מתן גזר הדין.

3. המבוקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל חומרת העונש וביקש לעכב את ביצוע גזר הדין (הן המאסר בפועל, הן תשלום הפיצויים והן הפסילה). לטענת המבוקש, ענינו מהוות עניין תקדים חריג שהורשע בעבירות הפקירה לאחר פגעה, למורת שבית המשפט קמא קבוע כי התאונת הייתה בלתי נמנעת, המבוקש לא היה מודע לכך שפגע באדם, המתין במקום התאונת ועצב רק לאחר הגעת כוחות ההצלה; חובת הדיווח לשוטרים על מעורבותו בתאונת אינה מנניה בחוק, אלא נקבעה בע"פ 9628/09 שערבי נ' מדינת ישראל(1.3.2012) (להלן: החלטת שרעבי); החלטת שרעבי אינה מתאימה לנסיבות הפקירה דן ומדובר בחקיקה שיפוטית שיש להורות על ביטולה; תקנה 144(א)(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, מחייבת עבירה מסווג עונן ואין להפוך התנהגות זו לעבירה פשע באמצעות חקיקה שיפוטית; בהעדר מודעות, טעה בית המשפט קמא משרותו המבוקש בעבירה לפי סעיף 64(ג) לפקודה. לפיכך, סבור המבוקש כי סיכוי הערעור גבוהים.

אשר לעונש, המבוקש טוען כי אין יחס הולם בין חומרת המעשה לעונש; כי לא היה מקום להטיל פיצוי מוקום בו מעשיו לא גרמו לסבל או לנזק במובנים המשפטי; כי היפויו השוטל באופן שרירוני; וכי לא היה מקום לפסילה ארוכה, משנהיגתו לא מסכנת את הציבור. לבסוף, המבוקש סבור כי בתחילת ריצוי עונש המאסר יהיה כדי לאין את מטרת הערעור וכי יש לעכב את תשלום הפיצוי כדי למנוע צורך בהשבתנו.

4. המשיבה מסכימה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר, אך מתנגדת לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים והפסילה, ומסרה את התנגדות משפחחת המנוחה לעיכוב תשלום הפיצויים. לטענת המשיבה, המבוקש לא טعن כי יש לו קושי לשלם את סכום הפיצוי השוטל עליו, או כי אם יזכה בערעור לא יהיה באפשרותו לגבות את הכספיים בחזרה; וסיכוי הערעור אינם גבוהים ממשבמקרה דומה נקבעו פיצויים בסכומים דומים. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, המשיבה מצינית כי הפסילה נכנסת לתקוף עם מתן גזר הדין וטענת כי מקרה זה אינו נמנה על מקרים הקיצון בהם בקשה לעיכוב ביצוע או להפסקת ביצוע עונש פסילה תתקבל.

דין והכרעה

5. נוכחות הסכמת המשיבה, אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוחשה על המבוקש, עד להכרעה בערעור.

6. עם זאת, לאחר עיון בבקשתה, בגיןוקי הערעור ובתגובה המשיבה, החלטתי לדוחות את הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים ופסילת רישון הנהיגה.

הלכה היא כי נאשם שהורשע, יכול לרצות את עונשו עם מתן גזר הדין, אלא בסביבות חריגות (ע"פ 774/17 ח'טאב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (31.1.2017) (להלן: עניין ח'טאב)), ואכן בעניינו, המבקש החל ברצוי עונש הפסילה עם מתן גזר הדין. כידוע, בית המשפט יעדיר לבקשתה להפסקת ביצוע עונש פסילת רישון, רק במקרים חריגים ביותר, משעונש פסילת רישון הנהיגה לא פוגע בחירות כפי שפוגע עונש מאסר, לאור האינטראס הציבורי ביצוע מיידי של עונש הפסילה (ע"פ 7940/20 מטרני מדינתישראל, פסקה 6 (22.11.2020)).

בעניינו, ומבליל לטעת מסמרות, סיכוי הערעור אינם מן המשופרים. ראשית, המבקש טוען נגד קביעות עובדה של הערכאה הדינונית, קביעות אשר ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהן. שנית, מאחר שעונש הפסילה ארוך, אם בית המשפט ימצא להתערב בעונש הפסילה שהוטל על המבקש, הפחתה תוכל להיעשות מיתרת עונשו (עניין ח'טאב, פסקה 7 והפניות שם). יתרה מזאת, העונש שנקבע אינו חריג ממדיניות הענישה הנהוגת (ע"פ 748/15 מגורן מדינתישראל (4.5.2015)), וה המבקש לא הצבע על נסיבות הגוברות על האינטראס הציבורי באכיפה מיידית(ע"פ 111 שווץ נ' מדינתישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

7. אשר לבקשתה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים למשפחת המנוחה, דין בקשה זו להידחות. הלכה היא כי לשם עיכוב ביצוע של רכיב פיצוי, על המבקש להראות כי הכל שערערו יתקבל, לא יוכל לגבות בחזרה את כספו, או להציבו על קיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות עיכוב ביצוע (ע"פ 634/19 גבאי נ' מדינתישראל, פסקה 7 (28.1.2019)). במקרה דין, המבקש לא טען, וממילא לא הציג תשתיית עובדיות, כי ככל שיתקבל ערעورو, יתקsha לגבות את כספו בחזרה משפחת המנוחה או כי מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות.

8. סוף דבר, רכיב עונש המאסר בפועל יועכב עד להכרעה בערעור. הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים ופסילת רישון הנהיגה, נדחית.

ניתנה היום, ו' בטבת התשפ"א (21.12.2020).

ש 1 פ 5